

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 8518/14
Дана 11.12.2014.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Николом Крушкоњом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца РТРД „М.“ доо К., и „А.“ доо Б.,, које заступају пуномоћници адвокати В. П. из Б., и О. Ж. из Б.,, против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, Б., са заинтересованим лицем „А. Т.“ доо Б., ради поништаја решења број од 21.05.2014.године, у предмету јавних набавки, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа одржаној дана 11.12.2014.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова спора.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу првом диспозитива, усваја се захтев за заштиту права подносиоца захтева „А. Т.“ доо Б.-Ч. и делимично поништава отворени поступак јавне набавке добара-прехранбени производи за потребе Управе за извршење кривичних санкција (казнено-поправни заводи и окружни затвори), обликована по партијама, ЈН за

коју је јавни позив објављен на Порталу јавних набавки дана 21.02.2014.године, наручиоца Министарства правде и државне управе, Управе за извршење кривичних санкција, Б., у делу стручне оцене понуда и доношења Одлуке о додели уговора за партију-сардине бр. од дана 28.03.2014.године; у ставу другом диспозитива, обавезује се наручилац Министарство правде и државне управе, Управа за извршење кривичних санкција, Б. да подносиоцу захтева „А. Т.“ доо Б.-Ч. надокнади трошкове заштите права у износу од динара у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

У тужби, поднетој овом суду и на расправи, тужиоци су оспорили законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога и навели да из образложења оспореног решења произлази да један од понуђача из групе понуђача „А.“ доо Б. није доставио доказе да испуњава услове из члана 75. став 1. тач. 1) до 4.) Закона о јавним набавкама, прецизније истакнуто је да наведени понуђач није доставио доказе да испуњава услов из тачке 3) става 1. овог члана, односно није доставио одговарајућу потврду да му није изречена мера забране обављања делатности, тачније приложена потврда односи се на дан 06.03.2014.године, а морала је да се односи на дан када је објављен позив за подношење понуда на Порталу јавних набавки 21.02.2014.године. Позивањем на одредбу члана 3. став 1. тачка 33) Закона о јавним набавкама, тужени орган је у оспореном решењу (на страни 4) указао да је наручилац дужан да у смислу наведеног члана поново испита да ли су достављене понуде прихватљиве, па да сходно обавези прописаној у члану 107. закона одбије све неприхватљиве понуде, као и да приликом спровођења даљег тока стручне оцене понуда у свему поступи сходно одредбама закона. Поновно испитивање достављених понуда наручилац је извршио након 21.05.2014.године, пошто му је достављено оспорено решење, о чему је обавестио понуђача „А.“ доо Б., друготужиоца, обавештењем од 28.05.2014.године. Истиче да је у моменту доношења оспореног решења и поновног одлучивања од стране наручиоца 28.05.2014.године, понуђач „А.“ доо Б. био регистрован у Регистру понуђача Агенције за привредне регистре по решењу БПН од 23.04.2014.године, па као такав у смислу члана 78. став 5. Закона о јавним набавкама, није дужан да приликом подношења понуде, односно пријаве доказује испуњеност обавезних услова. Стога, тужиоци сматрају да је оспорено решење правно неутемељено, јер *ratio legis* одредбе члана 75. Закона о јавним набавкама налази се у намери законодавца да у поступку јавне набавке могу учествовати само субјекти који испуњавају прописане услове из овог члана закона, те је суштина испуњености тих услова, односно непостојања забране, а не у начину на који се ти услови доказују. Уколико је у моменту доношења оспореног решења и поновљеном оцењивању испуњености услова, друготужилац испуњавао услов из члана 78. Закона о јавним набавкама,

онда не постоји законско оправдање за становиште у смислу неиспуњавања законом прописаних услова за пријаву и учешће у поступку јавних набавки. Стога предлажу да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање. Трошкове су тражили. Уз тужбу су поред оспореног решења, приложени: обавештење Министарства правде Републике Србије, Управе за извршење кривичних санкција, Одељења за материјално финансијске послове бр. од 28.05.2014.године, решење Агенције за привредне регистре Републике Србије, Регистар понуђача БПН од 23.04.2014.године, непотписано и неовверено са претрагом података о регистрованим понуђачима.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу је навело да је иста неоснована и да сматра да Управни суд није надлежан да поступа по тој тужби, јер је поступак пред туженим органом за заштиту права спроведен у свему у складу са Законом о јавним набавкама, а тужиоци нису искористили у роковима предвиђеним Законом о јавним набавкама своје право да након донетог решења туженог од 21.05.2014.године и након поновљене фазе стручне оцене понуда и достављања нове одлуке од стране наручиоца у законском року из поуке о правном леку поднесу Републичкој комисији захтев за заштиту права, ако су сматрали да је новом одлуком од 29.05.2014.године на било који начин повређен Закон о јавним набавкама. Члан групе понуђача „А.“ доо Б. био је дужан да докаже да му у време објаве позива за подношење понуда, односно на дан 21.02.2014.године, није била на снази нека изречена мера забране обављања делатности, а члан групе овог понуђача приложио је у својој конкурсној документацији потврду од АПР-а БД од 07.03.2014.године којом се доказује да му на дан 06.03.2014.године није била на снази нека мера забране обављања делатности, чиме није доказао један од обавезних услова за учешће у овом поступку јавне набавке, јер се потврда мора односити на дан 21.02.2014.године, а све према одредбама чл. 75. став 1. тачка 3) Закона о јавним набавкама и захтевима из конкурсне документације наручиоца. Позивом за подношење понуда у року који је истекао 17.03.2014.године, односно дана када је било спроведено јавно отварање понуда о чему је сачињен записник од 17.03.2014.године и који је између осталих потписао и присутни представник понуђача РТПД „М.“ доо и „А.“ доо, тужилаца, те с обзиром на то да је члан ове групе понуђача поднео пријаву за упис у регистар понуђача тек дана 23.04.2014.године, јасно је да у тренутку предаје своје понуде и у тренутку јавног отварања понуда, није био регистрован у регистру понуђача, па је то доказ да није испунио обавезне услове за учешће из члана 75. Закона о јавним набавкама и да

тужени орган својим решењем од 21.05.2014.године, а касније наручилац, поступајући по том решењу доношењем нове одлуке, поступили су у свему у складу са Законом о јавним набавкама. Предлаже да се Управни суд огласи ненадлежним по овој тужби.

Испитујући законитост оспорени акта, у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. ЗУС-а, у присуству пуномоћника тужилаца, у одсуству уредно позваних туженог органа и заинтересованог лица, на којој су изведени докази увидом и читањем списка предмета органа, достављених уз одговор туженог на тужбу и свих писмена достављених уз тужбу, уз одговор заинтересованог лица на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба поднета надлежном суду од стране овлашћених лица, благовремено и да је неоснована.

Управни суд налази да је неоснован приговор ненадлежности Управног суда по тужби тужилаца истакнут од стране заинтересованог лица, јер је тужба поднета против коначног управног акта о чијој законитости се одлучује у управном спору на основу члана 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09). Одредбом члана 159. став 2. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, број 124/12) прописано да се против одлуке Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема одлуке, а надлежност је Управног суда да суди у управним споровима на основу члана 29. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08,...101/2013).

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења, тужени орган је одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „А. Т.“ доо Б.-Ч., овде заинтересованог лица, одлучио као у диспозитиву оспореног решења налазећи да докази, којима тужиоци, изабрани понуђачи, доказују испуњеност услова за учешће у поступку јавне набавке, наручиоца Управе за извршење кривичних санкција (казнено-поправни заводи и окружни затвори), обликована по партијама, ЈН, да им као понуђачима није изречена мера забране обављања делатности која је на снази у време објављивања позива за подношење понуда, садрже недостатке који су од утицаја на правилну оцену понуде и доношење Одлуке о додели уговора.

Ово са разлога што је увидом у понуду тужилаца, изабраних понуђача, утврдио да је у истој као доказ о испуњености услова према конкурсној документацији, да им није изречена мера забране обављања делатности која је на снази у време објављивања позива за подношење понуда, достављена потврда Агенције за привредне регистре број БД од 07.03.2014.године, којом се потврђује да код тог органа није регистровано да је привредном

субјекту-члану групе понуђача „А.“ доо Б., изречена мера забране обављања делатности која је снази у време објављивања, односно слања позива за подношење понуда, односно на дан 06.03.2014.године, којом, према њиховој садржини, тужиоци нису доказали да им сходно одредби члана 75. став 1. тачка 3) Закона о јавним набавкама, у време објављивања позива на Порталу јавних набавки, на дан 21.02.2014.године, није била изречена и на снази мера забране обављања делатности.

Чланом 75. став 1. тачка 3) Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС” број 124/2012) прописано је да понуђач у поступку јавне набавке мора доказати да му није изречена мера забране обављања делатности која је на снази у време објављивања, односно слања позива за подношење понуда, док је у члану 77. став 1. тачка 3) истог закона, прописано да испуњеност услова из претходног члана понуђач доказује достављањем потврде надлежног суда или надлежног органа за регистрацију привредних субјеката, а чланом 21. став 1. тачка 3) Правилника о обавезним елементима конкурсне документације у поступцима јавних набавки и начину доказивања о испуњености услова („Службени гласник РС“, број 29/13 и 104/13) прецизирано је да испуњеност наведеног услова понуђач доказује достављањем потврде Привредног и Прекршајног суда да му није изречена мера забране обављања делатности или потврда Агенције за привредне регистре да код овог органа није регистровано, да му је као привредном друштву изречена мера забране обављања делатности.

По оцени суда, а имајући у виду конкурсну документацију, разлоге дате у образложењу оспореног решења и пропис на који се позвао, правилно је тужени орган усвојио захтев за заштиту права „А. Т.“ доо Б.-Ч., овде заинтересованог лица и одлучио као у диспозитиву оспореног решења од 21.05.2014.године. За своју одлуку је дао довољне разлоге које прихвата суд и правилно указао који би се доказ, као доказ о испуњености услова да понуђачу није изречена мера забране обављања делатности која је на снази у време објављивања позива за подношење понуде, навођењем његове садржине, могао прихватити као ваљан.

Суд је ценио наводе тужбе којима се оспорава правилност оцене достављених доказа о испуњености услова из члана 75. став 1. Закона о јавним набавкама, али је нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења, јер је тужени орган у образложењу оспореног решења дао јасне разлоге у вези недостатака у садржини достављених доказа, а одредбом члана 87. став 6. Закона о јавним набавкама је прописано да у року за подношење понуда понуђач може да измени, допуни или опозове своју понуду, на начин који је одређен у конкурсној документацији. Међутим, како је рок за подношење

понуда у наведеном поступку јавне набавке истекао дана 17.03.2014.године у 12.00 часова, то су тужиоци, у складу са цитираном одредбом чл. 87. ст. 6. Закона о јавним набавкама, могли да до тог тренутка, на начин који је одређен у конкурсној документацији, допуне своју понуду достављањем додатних доказа о испуњености услова из члана 75. став 1. тачка 3) Закона о јавним набавкама, а што нису учинили у законом предвиђеном року.

Са изложеног, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлука о трошковима спора донета је на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 153. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па како тужиоци нису успели у спору, то је њихов захтев за накнаду трошкова спора одбијен, као у ставу II диспозитива пресуде.

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 11.12.2014.године, I-3 У 8518/14**

**Записничар
Никола Крушкоња,с.р.**

**Председник већа- судија
Љиљана Петровић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС